

ностъ има отъ единъ дървенъ конь; я го вижте какъвъ хубавъ и величественъ е той. Да го вземемъ и да го занесемъ въ града, като паметникъ, за споменъ отъ победата.

Докато разговаряли така войниците около коня, дошълъ отъ Троя единъ много уменъ троянски жрецъ на име *Лаоконъ*. Той казалъ на троянците: пазете се отъ тоя конь. Сигурно това е нѣкаква измама. Гърците не биха го оставили безъ нѣкаква цель. Може корема му да е пълненъ съ войници, може да е нѣкоя нова бойна машина, която ще бжде употребена противъ стѣнитѣ. Внимание! Той ще ви докара злочестина.

Въ това време Лаоконъ грабналъ едно копие отъ близкия войникъ и го хвърлилъ къмъ коня така, че върхътъ му се забилъ въ дъскитѣ, а отъ корема на коня се чулъ тѣпъ звукъ.

Ала троянците били заслѣпени. Единъ дребенъ гръцки войникъ, приличенъ повече на момче, се показалъ отъ храсталацитѣ. Троянците го видѣли, вързали му ржцетѣ и го закарали при коня. Хитрото гърче се молило и думало да го заведатъ при царъ Прияма, щѣлъ да му обади много важна тайна. Завели го. Тогавъ хитрото гърче почнало да дума така: царю, гърците видѣха, че не ще могатъ да превзематъ града, та решиха да си идатъ. Ала отъ страхъ да не ги постигне злочестина отъ бури по морето, тѣ поискаха мене да принесатъ жертва на боговетѣ. Вързаха ржцетѣ ми съ свещената панделка и ме заведоха до жертвеника, на който на другия день щѣха да ме заколятъ. Презъ нощта азъ се развързахъ и избѣгахъ. Прости ме царю, и ми подари живота. Ще ви бжда полезенъ.

Троянците се смилеха. Царъ Приямъ го запита: